

ლოცვა

მამო, ჩვენო, რომელიც ხარ ცათა შინა!
მუხლმოდრეკილი, ლმოზიერი ვდგევარ შენ წინა:
არცა სიმდიდრის, არც დიდების თხოვნა არ მინდა,
არ მინდა, ამით შეურაცხ-ვჰყო მე ლოცვა წმინდა...
არამედ მწყურს მე განმინათლდეს ცით ჩემი სული,
შენგან ნამცნების სიყვარულით აღმენტოს გული,
რომ მტერთათვისაც, რომელთ თუნდა გულს ლახვარი მკრან,
გთხოვდე: " შეუნდე,- არ იციან, ღმერთო, რას იქმან!"

17 ივლისი, 1858 წ.

ტიარლევი